

които ги държатъ, то не сѣ отъ Бога, но отъ діавола.

П. Когато ся появиѣхъ плѣвели-ти, слугы-ты що искахъ да ги направятъ ?

О. Исахъ да ги оплѣвятъ.

П. Що отговори господарь-тъ имъ ?

О. А той рече ; Не, да не бы като плѣвите плѣвели-ты, да истъргнете купно съ тѣхъ и пшеницѣ-тѣ. Оставѣте да растѣтъ наедно и двѣ-тѣ до жетвѣ ; и въ врѣме-то на жетвѣ-тѣ ще рекѣ на жетвари-ты : Съберѣте първомъ плѣвели-ты и вържѣте ги на снопове за изгаряніе ; а пшеницѣ-тѣ съберѣте въ житницѣ-тѣ ми. Ст. 29, 30.

П. Що ся учимъ отъ това ?

О. Учимъ ся че не е позволено да истрѣбимъ грѣшници-ты отъ нивѣ-тѣ Божіѣхъ, която е свѣтъ-тъ, нито съвсѣмъ да очистимъ църквѣ-тѣ му отъ лицемѣри-ты и измамены-ты христіаны.

П. Това учи ли че правителства-га нѣматъ правдѣ да наказуватъ лошы-ты ?

О. Не ; защото владѣтели-ти сѣ опрѣдѣлени отъ Бога за страхъ на злы-ты, и не носятъ “напрасдно сабыѣ-тѣ” Рим. 13 ; 1-4,

П. Още, това учи ли че църква-та нѣма правдѣ да отлѣчвава отъ себе си лѣжливы учители и ожесточены грѣшници ?

О. Не ; защото църква-та е длѣжна да очистя себе си отъ такыва. Мат. 18 ; 15-17. Рим. 16 ; 17. 1 Кор. 5 ; 9-13. 2 Сол. 3 ; 6-14. 2 Иоан. 10. Но църква-та нѣма правдѣ, както нѣкога е правила, да изгаря или да погубва Еретицы-ты.

П. Що е жетва-та ?

О. Скончаніе-то на свѣтъ-тъ. Ст. 39.